

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DEMETRESCU, SCARLAT

Viața dincolo de mormânt / Scarlat Demetrescu. - București :

Librex Publishing, 2023

ISBN 978-606-8998-62-6

2

Editor: Ionuț Radu

DTP: Alexandra Tojocenco

Design copertă: Cristina Ciucă

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

Redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

© LIBREX PUBLISHING, 2023

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform *Legii dreptului de autor*

Prof. Scarlat Demetrescu

Viata dincolo de mormânt

Librex Publishing

București, 2023

Cuprins

Introducere / 5

Istoricul / 9

Planurile în care își duce omul existența / 15

Corpul Fizic al omului / 19

Corpul Astral / 27

Corpul Mintal / 39

Corpul Cauzal / 43

Evoluția omului pe pământ sau în planul fizic / 47

Moartea omului / 49

Tulburarea spiritului

în timpul morții pământene / 55

Viața omului în planul Astral / 63

Viața în planul Mintal / 85

Reîncarnarea / 95

Revenirea pe pământ a spiritului / 153

Treptele evoluției spiritului / 159

Destinul omului / 163

Introducere

Cu multe mii de ani în urmă, omul nu era atât de știutor, ca azi, de cele ce se aflau în jurul lui, de legile care conduc materia. Trăia în mijlocul naturii o viață simplă, muncind din greu pentru a-și agonisi traiul.

Pentru că era alipit de natură, avea mereu înaintea ochilor măreția muntelui, auzea vuietul codrilor, se îmbăta de splendoarea răsăritului soarelui și cădea pe gânduri privind noaptea la bolta înstelată a cerului.

Această infinitate, această splendoare, producea în mintea lui întrebări, iar sufletul lui îl găsi mai târziu pe autorul lor: o forță infinită, o voință infinită, o înțelepciune infinită, pe Tatăl cel ceresc, Creatorul a tot ceea ce știm și nu știm, a ceea ce vedem și nu vedem.

Înfrigurat, temător, plin de respect își înălță el ruga către Cel atotputernic, să-l lumineze, să-l apere, să-l ierte. Și așa, secolele au trecut, omul a intrat în legătură cu puterile din spațiu și s-a bucurat, în simplitatea cunoștințelor lui, de fericirea de a auzi vocea cerului, de a fi povățuit, condus și ridicat la lumină.

LBRIS

We know
books

Cu cât însă omul a evoluat, cu vremea, în cunoașterea materiei, cu cât a aflat legile care o conduc, cu cât viața lui s-a depărtat către sate și orașe, cu cât traiul lui a devenit mai abundent, mai luxos, cu atât mintea lui a fost distrată și a pierdut contactele cu cei ce conduc viața și ordinea în Univers.

Cândva, știa de existența unei lumi invizibile, cu care intra în relație, mai târziu însă nu-și mai aduce aminte de ea, materialismul copleșindu-l cu desăvârșire.

Cu toată suferința, cu toată dragostea și lumina pe care le-a semănat pe pământ Fiul iubit al tatălui ceresc, omul nu a devenit mai bun, mai iubitor de aproapele lui.

Răul se lărgea din ce în ce mai mult. Atunci, către mijlocul secolului trecut, cu învoirea Celui atotputernic, din lumea invizibilă, se scoborâră sufletele celor morți printre oameni și, prin diferite mijloace, se manifestară.

Misterele sanctualelor orientale reînviară, fenomenele oculte din Evul Mediu se reînnoiră, spiritismul se născu.

La început, mesele se învăteau ca într-un dans nebun. Obiectele se mișcau de la un loc la altul, fără contact. Zidurile vibrau, mobilele trosneau și lovituri se auzeau în diferite obiecte și în podele.

O serie de fenomene, e drept, vulgare, dar nu mai puțin convingătoare, potrivite timpului și stării de spirit pozitive ale societăților moderne.

Aceste fenomene vorbeau simțurilor, pentru că ele sunt porțile care duc la înțelegere.

Aceste impresii deșteaptă surpriza, te împing la cercetare și mai apoi te cuprinde convingerea.

După o perioadă de manifestări grosolane, mai târziu, ele îmbracă o nouă înfățișare.

Loviturile se ordonară, urmând după un alfabet convențional și se stabiliră astfel comunicări inteligente. De acum, lumea invizibilă intră în comunicare cu lumea pământească și omul fu zguduit din cunoștințele lui, din credința lui.

Află că există un suflet nepieritor, află scopul lui pe pământ și țelul către care este destinat să ajungă.

Ca și creștinismul la începutul lui – și spiritismul în primele timpuri fu batjocorit, calomniat, persecutat, fiindcă se aduceau la cunoștință lucruri noi, pe care știința nu le putea explica.

Dar vremea își face opera ei. Omul vede, reflectează, oscilează și mai apoi se convinge.

Azi, aceste manifestări cuprind tot pământul. De unde la început erau simple, vulgare, materiale, azi ele iau un caracter mai înalt.

Persoane medium scriu pasaje transmise de suflete din spațiu. Instrumente muzicale cântă fără contactul omului. Voci se aud din spațiu, răsună melodii sublime, care par a se scobori din cer și care îi tulbură pe cei mai naivi. Creioanele scriu singure pe hârtie, conduse de o mână nevăzută.

În fine, în timpurile din urmă, entități din lumea invizibilă se încorporează în câte o persoană adormită (medium) și comunică prin gura ei asistenților lucruri din trecut sau care se vor realiza.

Treptat-treptat, aceste comunicări se fac nu numai în limba natală, ci, verbal sau în scris, și în alte limbi, necunoscute nici de mediu, nici de asistenți.

Găsindu-se din spațiu că a sosit timpul unor fenomene sublime, vedem astăzi suflete scoborându-se între pământeni, luând înfățișarea fizică de om, intrând în conversații

LIBRIS

We know
books

cu asistenții, lăsându-se a fi pipăiți, fotografiați, cântând la pian, lăsând pe parafină tipar al mâinilor și feței lor și apoi, în văzul lor, pierind în mijlocul unor cețuri.

Aceste fenomene extraordinare atrag atenția lumii, și oameni de știință caută acum să le examineze, să aplice metode experimentale și să emită reguli în producerea lor.

Din toate aceste cercetări rezultă constant: intervenția unor suflete care trăiesc în spațiu în stare fluidă, care nu sunt decât cei ce au trăit mai înainte pe pământ și care constituie deasupra omenirii vizibile o umanitate invizibilă.

Spiritismul, această credință-știință nouă, se prezintă, așadar, clar, nu cu simple declarații, ci cu o serie de fapte și mărturii, atât de impozante, că nu este posibil pentru un om cinstit și de bun simț a se mai îndoii de realitatea lor.

Credința în lumea invizibilă este răspândită azi pe întreaga față a globului și oamenii se strâng în cercuri, în societăți, pentru studiul ei mai departe. Mii de cărți apar și sute de reviste răspândesc acest adevăr: *Sufletul este nemuritor*.

Istoricul

În 1846, în micul orașel Hydesville, din statul New York, în casa unui locuitor numit Weckman, s-au auzit niște lovituri în dușumelele casei, în tavan și prin ziduri. Foarte mirat, și mai apoi îngrijorat, căută, cercetă toată casa și nu putu afla nimic.

Într-o noapte, fetița acestui om, în vârstă de 8 ani, se ridică din pat strigând părinților că simte o mână care o mângâie pe față.

După acest eveniment, familia Weckman s-a mutat, iar în locul său casa fu ocupată de familia Fox, compusă din tată, mamă și două fiice.

Timp de trei luni, nu s-a petrecut nimic, dar după acest termen, loviturile începură și mai impresionante. Se auzeau în podelele casei, ba chiar se simțeau tremurând zidurile, lovituri ce se produceau mai cu seamă în timpul nopților. Din această cauză, nu mai era chip de dormit. Obosiți, îngrijorați, cei din familie chemară vecinii ca să-și spună și ei părerea. Lumea veni din toate părțile, se puseră la pândă cinci-șase inși prin podul casei, alții prin pivniță și alții de jur împrejurul casei. Nu putură afla – nici ei – nimic.

Într-o seară, doamna Fox se culcă cu cele două fiice ale sale în aceeași cameră, dar abia apucară a adormi și loviturile începură și mai puternice. Atunci, una dintre fete începu a bate și ea cu degetele în podea, imitând pe agentul invizibil. Observă, curând, că atunci când bătea mai des, și loviturile se auzeau mai des, când rărea loviturile, și agentul le rărea, când se oprea, se oprea și el.

Dra Fox spuse atunci: iată, eu bat două lovituri, bate și tu două, și imediat urmară două lovituri ale agentului. Iată, bat cinci, agentul bătu cinci și așa mereu, agentul bătea numai atâtea lovituri câte lovea și dra Fox.

Mamei trei Fox îi veni atunci în minte să întrebe: spune-mi, invizibilule, câți ani are fata mea, Caterina? Și loviturile indicară precis numărul de ani pe care îi avea această copilă. Mirată, doamna Fox întrebă: invizibilule, ești o ființă omenească? Nu i se răspunse nimic. Întrebă a doua oară: ești sufletul unui muritor de pe pământ? Dacă da, lovește de două ori. Și, imediat, se auziră două lovituri.

Aceasta este, în timpurile moderne, cea dintâi conversație între un pământean și o ființă din lumea spațiilor. Doamna Fox îl mai întrebă: dar dacă aș chema vecinii, tu ai răspunde și la întrebările lor? Și răspunsul fu afirmativ.

Vecinii, chemați din nou, puseră rând pe rând întrebări și fură mirați, cu toții, de răspunsurile absolut exacte pe care le primiră.

Unuia dintre asistenți îi veni în minte un procedeu ingenios. Ascultă, suflete, zise el: eu am să înșir literele alfabetului, iar tu să lovești la litera cu care vrei să formezi o silabă sau să începi un cuvânt. Și sufletul execută admirabil.

Aflară, astfel, că acela cu care vorbesc este spiritul unui om care a locuit în casa unde stă acum dna Fox, că

se numește Charles Rian, că era colportor de meserie și că a fost asasinat, cu mulți ani în urmă, la vârsta de 32 de ani, de către stăpânul casei, pentru a-i lua banii pe care îi agonisise.

Vâlva acestui straniu fenomen se răspândi ca fulgerul departe și, în curând, sosiră din toate părțile magistrați, ziariști, profesori, medici etc., ca să vadă și ei acest ciudat fenomen. Familia Fox se mută într-o altă casă, dar agentul invizibil o urmărea peste tot. În fine, se decise să plece din orașul Hydesville în orașul Rochester, dar nici aci nu scăpă de invizibil. Și aici fură asediați de lume, întreată și silită să li se permită să cerceteze dacă nu e la mijloc vreo șarlatanie.

Din această cauză, bieții oameni nu mai avură momente de liniște, ba chiar într-o zi lumea adunată s-a dedat la manifestări dușmănoase, că aceștia sunt în legătură cu dracul, și puțin a lipsit să nu fie chiar omorâți de bigotismul omenesc.

De la această epocă începură a se produce și prin alte ținuturi diferite *feluri de manifestări* și, în curând, se întinseră în toate Statele Unite. Ziarele de la acea epocă scriau articole zilnic asupra acestor cazuri, încât autoritățile, dar mai ales savanții, vedeau în aceste împrejurări o cauză de tulburare a minților și se hotărâră a le cerceta pentru a demonstra lumii absurditatea existenței unor ființe invizibile. Pentru aceasta fu însărcinat dl Edmond, șeful Curții Supreme din New York și în același timp președintele Senatului, ca împreună cu marele profesor de chimie al Academiei Naționale, dl Mapes, să cerceteze și să se pronunțe asupra acestor cazuri. Or, concluziile raportului lor sunt: *fenomenele sunt absolut reale și nu pot fi atribuite decât unor ființe invizibile.*

Toată lumea, din acest moment, nu mai avea alt subiect de discuție decât fenomenele spiritiste. Celebrul savant Robert Haare, profesor la Universitatea din Pennsylvania, făcu și el cercetări personale, scrise, și se pronunță categoric, cum că *există spirite, care sunt foarte doritoare să comunice cu noi, oamenii, trăitori pe pământ*. Un alt mare savant, în același timp diplomat și scriitor cu renume, Robert Dale Owen, scrise și el mai multe cărți, care avură un mare succes în lumea întregă.

De atunci, mari celebrități ale Statelor Unite, doctori, ingineri, profesori universitari și alții, au scris și au vorbit de existența acestor spirite.

De la această dată, fenomenele începură însă a se produce și în alte țări.

Anglia este țara unde au fost cercetate metodic și studiate în amănunt.

La 1869 se formă o societate de savanți, minți luminate, intelectuali, dintre cei mai mari ai lumii, între care cităm pe Lubok, Wallace, Crooks, Huxley și alții, care să adune fenomenele produse în Anglia și să le cerceteze. După studii și experiențe de 18 luni, comisia recunoaște, în raportul său, *realitatea acestor fapte și conchide la existența unei lumi invizibile, trăitoare în spațiile infinite, a unor oameni eterați*.

De atunci, episcopi, ziariști, medici s-au ocupat și au scris volume nesfârșite despre acest adevăr, al existenței sufletului după moarte, al manifestărilor lui printre noi, pământeni. Așa îi cităm, între alții, pe Stenton Moses, profesor la Facultatea din Oxford, pe Oliver Loodge, rectorul Universității din Birmingham, pe Varley, mare fizician și inginer, Morgan, președintele Societății matematicilor din

Anglia, Baret, profesor la Universitatea din Dublin, și lista este destul de lungă din tot ce are Anglia mai strălucit.

Rând pe rând, în Italia, Franța, Germania, Spania și toate țările, se produsură asemenea fenomene, îmbrăcând o infinitate de forme, și mari intelectuali se ocupară și se ocupă de ele și astăzi. Astfel, citez în Franța pe Charles Richet, marele savant al lumii, pe Camille Flammarion, marele astronom, pe Gibier, directorul Institutului anti-rabic din New York, pe marele poet și scriitor Victor Hugo, pe Duclaux, directorul Institutului Pasteur etc.

Italia enumeră printre spiritiști pe savantul Cesar Lombroso, pe Schiaparelli, directorul Observatorului din Milan, Ercole Chiaia, profesor la Universitatea din Neapole, Milesi, profesor la Universitatea din Roma, și alții.

Rând pe rând, toate țările enumeră și azi tot ce genul omenesc are mai cult, mai intelectual, ca spiritiști.

Și acum, după ce am vorbit despre manifestările spiritiste din timpurile mai moderne și de persoanele care s-au ocupat, au scris și au afirmat despre existența acestor ființe invizibile, în urma numeroaselor comunicări, în diferite țări și ani de-a rândul, prin sintetizare, s-au scos următoarele cunoștințe despre lumea invizibilă, despre evoluția omului.

Planurile în care își duce omul existența

Pământul, cu toți munții, văile, dealurile, câmpiile, mările și uscaturile, plantele care îl îmbracă, animalele care îl populează, rasele de oameni și aerul care ne înconjoară, constituie lumea fizică sau *planul fizic*.

Toate lucrurile și ființele din lumea fizică sunt formate din materia cea mai concentrată, cea mai deasă, numită *materia fizică*. Ea cade sub simțurile corpului nostru fizic, poate fi văzută, pipăită, cercetată în laborator.

Departate, departate de pământ, dincolo de atmosfera lui, se află o pătură de o altă materie, în stare eterică, care este cu mult mai fină, formată din atomi extrem de fini, prin constituția lor, materie care nu mai poate fi cercetată, văzută sau pipăită etc., cu organele fizice ale omului.

Această pătură de materie fină constituie *planul astral*. Materia planului astral pătrunde atmosfera, se furișează printre moleculele și atomii pământului, plantelor și animalelor, pătrunde peste tot, prin toate, până în centrul

pământului. Prin urmare, noi, oamenii, deși înconjurați de materie fizică (solidă, lucidă, gazoasă, radiantă), suntem înconjurați și de materia astrală.

Ca să înțelegem această interpenetrație a materiei astrale prin materia și corpurile fizice, să ne referim la pătura de aer care se află deasupra apei oceanului.

E adevărat că sunt două planuri, *gaz* și *lichid*, dar aerul pătrunde în apa oceanului, grație căruia pot respira și trăi plantele și animalele din mări și oceane. Ei bine, cum sunt separate aceste două elemente, și totuși unul, cel mai subtil, pătrunde prin celălalt, mai dens, tot astfel materia planului astral pătrunde materia fizică, a planului fizic.

Dincolo de planul astral, deci mai departe de pământ, se află o a treia categorie de materie, care constituie *planul mintal*, planul spiritual.

Materia planului mintal e cu mult mai fină decât aceea a planului astral. Atomii care formează această materie sunt de cea mai fină constituție.

Mintea noastră, extrem de redusă, nu poate înțelege raritatea, finețea acestei materii, nici nu poate găsi în lumea fizică ceva de comparat.

Substanța care este răspândită în planul mintal este așa de fină, că e considerată a fi *esența materiei*, prima fază, *începutul materiei*, intermediarul între *energie* și *materia astrală*, este *eterul de bază* de la care și cu care încep toate creațiile în Univers.

După cum materia astrală străbate materia fizică, tot astfel materia planului mintal străbate materia astrală și pe cea fizică, până la centrul pământului.

Prin urmare, omul este scaldat de un ocean de materie mintală, astrală și fizică (aerul).

Aceste trei materii intră în constituția corpurilor de pe pământ și anume: mineralele vor avea numai materie fizică și astrală.

Plantele vor avea materie fizică, astrală și, cele superioare, o infimă parte din materia mintală.

Animalele vor avea materie fizică, astrală și proporții de materie mintală, cu atât mai bogată, cu cât animalul este superior.

Omul este constituit din materie fizică, astrală și mintală.

În existența lui veșnică, omul va trăi roata, roata, întâi, în planul fizic, apoi în planul astral, apoi va trece în planul superior – în planul mintal și din nou va reveni în planul fizic, ca om, pe pământ sau pe altă planetă, și așa, mii și mii de ani, învățând și evoluând mereu.